

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2016 r. – AEIM i Kazenas/Komisja**(Sprawa T-436/16)**

(2016/C 371/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Francja), Philippe Kazenas (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: B. Wizel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zapłaty kwoty 536 912 EUR odpowiadającej stratom finansowym poniesionym w ramach utopionych inwestycji na wizyty przed postępowaniami w sprawie udzielenia zamówień publicznych, które zostały przeprowadzone w oszukańczy sposób;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zapłaty kwoty 2 092 650 EUR odpowiadającej utraconemu zyskowi w ramach zamówień publicznych, które skarżąca mogła otrzymać, gdyby zostały one udzielone w sposób uczciwy i wolny od korupcji;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zwrotu kwoty 85 000 EUR tytułem kosztów i wynagrodzenia adwokata, które skarżąca musiała pokryć celem zapewnienia swej obrony z uwagi na fakt skorumpowania urzędnika unijnego;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zapłaty kwoty 150 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zapłaty odsetek wyrównawczych od wszystkich tych kwot od grudnia 2005 r., który stanowi koniec okresu naruszenia;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zwrotu kosztów i wynagrodzenia adwokata, poniesionych w niniejszym postępowaniu i odpowiadających kwocie 75 000 EUR;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty odsetek za zwłokę od dnia ogłoszenia wyroku;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wskazują na niezgodnie z prawem zachowanie urzędnika Komisji Europejskiej przy udzielaniu zamówień publicznych, które wyrządziło skarżącym poważne szkody pozostające w bezpośrednim związku z tym zachowaniem, w związku z czym wnoszą one o ich naprawienie.

Skarżące uważają, że spełnione są trzy przesłanki warunkujące możliwość powołania się na odpowiedzialność pozaumowną Unii Europejskiej, mianowicie niezgodne z prawem zachowanie instytucji lub jednego z członków jej personelu, rzeczywista szkoda oraz związek przyczynowy między zachowaniem tego członka personelu a podnoszonymi szkodami.

W niniejszej sprawie podnoszą one, że fakt skorumpowania urzędnika unijnego w ramach procedury udzielania zamówień publicznych stanowi wystarczająco istotne naruszenie zasad równego traktowania i przejrzystości, których instytucja zamawiająca musi przestrzegać w kontekście postępowań o udzielenie zamówień publicznych w stosunku do wszystkich oferentów.

Skarżące uważają, iż udzielenie w oszukańczy sposób wspomnianych zamówień publicznych wyrządziło faktyczną szkodę spółce AEIM, która otrzymała jedynie umowy dotyczące państw uważanych za niebezpieczne, których nie chcieli dwaj pozostali skorumpowani oferenci; gdyby wszystkie zamówienia zostały udzielone w sposób wolny od korupcji, wspomniana spółka, która jako jedyna złożyła uczciwą ofertę, mogłaby je otrzymać.

Skarżące powołują się na zasadę dobrej administracji Komisji, która dopuściła się w niniejszej sprawie poważnych nieprawidłowości, oraz na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, która obejmuje każdy podmiot gospodarczy, w którym instytucja wzbudziła uzasadnione nadzieje.

Skarżące uważają też, że poza szkodami w wymiarze finansowym doznały również krzywdy, w szczególności wskutek naruszenia ich dobrego imienia oraz konieczności obrony przez oskarżeniami, które okazały się nieprawdziwe i zmyślone.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2016 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-437/16)

(2016/C 371/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/322/16 mającym na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej 86 stanowisk na potrzeby obsadzenia wolnych stanowisk administratorów (AD 5 i 7) w obszarze audytu, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2016 r., nr C 171 A;
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263, 264 i 266 TFUE
  - Zdaniem skarżącej, Komisja naruszyła moc wiążącą wyroku Trybunału w sprawie C-566/10 P stwierdzającego, że ogłoszenia o konkursie wskazujące wyłącznie angielski, francuski i niemiecki jako języki, które kandydaci w konkursach otwartych Unii mogą wskazać jako drugi język, są niezgodne z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 342 TFEU oraz art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58 określającego system językowy Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz. U. 1958, 17, s. 385).
  - Skarżąca podnosi w tym względzie, że poprzez wskazanie tylko trzech języków dopuszczalnych jako drugi język kandydatów w konkursach otwartych Unii, Komisja w praktyce narzuciła nowe uregulowanie określające system językowy instytucji, naruszając w ten sposób wyłączną właściwość Rady w tej dziedzinie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 WE i art. 18 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 ust. 3 TUE, art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 akapit drugi i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników.
  - Skarżąca podnosi w tym względzie, że wprowadzone przez Komisję ograniczenie językowe jest dyskryminujące, ponieważ przytoczone przepisy zakazują narzucania obywatelom europejskim i urzędnikom instytucji europejskich ograniczeń językowych, które nie są przewidziane w sposób ogólny i obiektywny przez regulaminy wewnętrzne instytucji, o których mowa w art. 6 rozporządzenia nr 1/58 i które dotychczas nie zostały wydane, a także zakazują ustanawiania takich ograniczeń, o ile nie wynika to z konkretnego i uzasadnionego interesu służby.